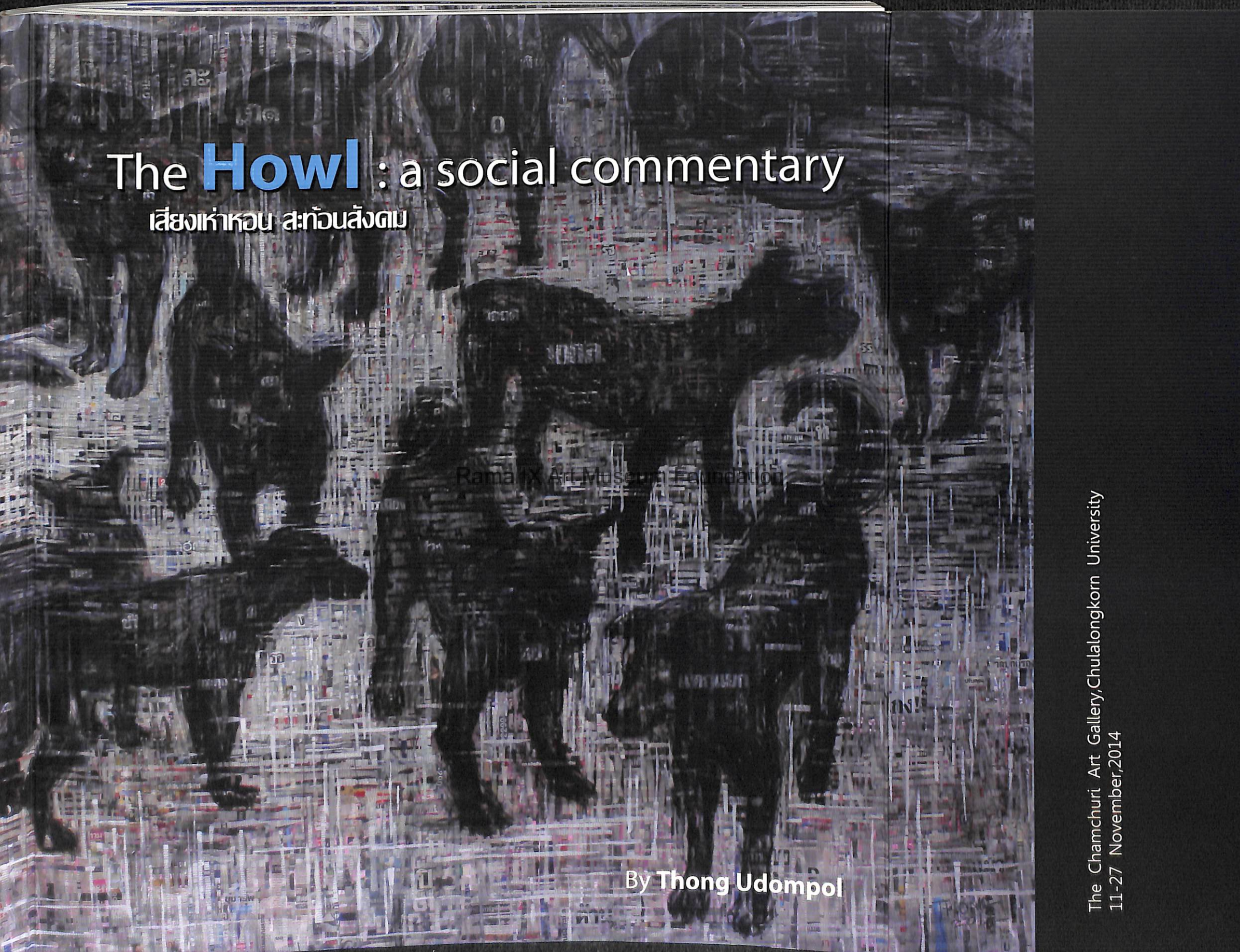

The **Howl** : a social commentary

เสียงเห่าหอน สะท้อนสังคม

Rama IX Art Museum Foundation

By Thong Udompol

The Chamchuri Art Gallery, Chulalongkorn University
11-27 November, 2014

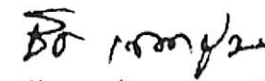
Rama IX Art Museum Foundation

Our the King

คำนำ

ก่อนอื่น ผมต้องขอออกตัวก่อนนะครับว่า
ไม่ได้ร่ำเรียนมาหรือมีความรู้ลึกซึ้งในงานศิลปินเท่าใดนัก
แต่สิ่งหนึ่งที่ผมภูมิใจก็คือ คนเก่งๆ ในประเทศเรามีเยอะ
มีความรู้ความสามารถไม่แพ้ต่างชาติหรอกครับ
ถ้าหากประเทศของเราผลักดันและส่งเสริมงานศิลปะกันอย่างจริงจัง เราสู้เขาได้ครับ
อย่างการจัดนิทรรศการครั้งนี้
ทางศิลปินอยากให้ผู้เข้าร่วมงานได้สัมผัสมากกว่างานศิลป์
ทั่วไป เป็นงานที่จะถ่ายทอดถึงจิตวิญญาณ
โดยเฉพาะในทุกวันนี้ จะมีศิลปินน้อยคนนัก
ที่จะเขียนภาพสะท้อนความรู้สึกของสัตว์ได้ลึกซึ้งเพียงนี้ครับ

ชัชวาลย์ คงอุดม (ชัช เต่าปูน)

Rama IX Art Museum Foundation

Firstly , my excuse for not being a keen studier or deeply passionate in Works of Arts.
But one thing I'm proud of is that we do have quite a number of splendid artists ,
who are competitively intellectual and talented , internationally.
And only through true endorsement and encouragement can we compete.
This exhibition for instance, offers more than just usual works of art ,
but also transmission of common soul we all possess.
Especially recently ,
very rarely do we see artists creating pet-portraits reflecting pet's deep emotion such as this.

Chatchwarn Kongudom

Chairman of Animal Guardian Association

เสียงเห่าหอนสะท้อนสังคม

ศาสตราจารย์เกียรติคุณอิทธิพล ตั้งโฉลก

กล่าวกันว่า การสร้างสรรค์ศิลปะ คือ กระบวนการค้นหา ทำความรู้จัก และแสดงตัวตน ถ้าศิลปินค้นพบและแสดงตัวตนออกมาให้เป็นที่ยอมรับได้แล้ว นั้นย่อมบ่งบอกถึงนัยเชิงคุณค่า ดังที่แจ็กสัน พอลล็อก(Jackson Pollock) ศิลปินเอกชาวอเมริกันกล่าวไว้ว่า “จิตรกรรมเป็นสภาวะของการมีอยู่ ...การค้นพบตัวตนศิลปินที่ดีทุกคนวาดสิ่งที่เขาเป็น” คุณค่าสำคัญประการแรกของตัวตน คือ ความเป็นต้นแบบ แตกต่าง ไม่เหมือนไม่คล้ายแบบอย่างของใคร มีลักษณะรูปร่างหน้าตาเฉพาะ เช่นเดียวกับรูปร่างหน้าตาของเราที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน โดยเฉพาะเมื่อมองลึกเข้าไปภายในจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกลึกเข้าไปถึงระดับจิตวิญญาณ ย่อมเห็นได้ชัดเจนถึงตัวตน อันแสดงให้เห็นถึงบุคลิกภาพเฉพาะที่แตกต่างกันอย่างยิ่งของศิลปินแต่ละคน มิใช่เพียงแตกต่างแค่รูปแบบ อันเปรียบเสมือนเปลือกภายนอกเท่านั้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในประเด็นนี้ก็คือในการแสดงเดี่ยวของ จักรพันธ์ วิลาสินีกุล เมื่อหลายปีมาแล้วใช้หัวข้อ “Self Portrait” โดยในพิธีการทั้งหมดไม่มีภาพเหมือนของศิลปินเลยแม้แต่ภาพเดียว แสดงให้เห็นเด่นชัดว่าตัวตนของศิลปิน คือ ผลงานที่กลั่นกรองจากสมอง จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกส่วนลึกจากภายใน มิใช่ภาพเหมือนของรูปร่างหน้าตาภายนอกเท่านั้น

ในกรณีของ ธง อุดมผล ซึ่งมีโครงการจัดนิทรรศการแสดงเดี่ยว ในเนื้อเรื่อง “เสียงเห่าหอน สะท้อนสังคม” ซึ่งบ่งบอกไว้ชัดเจนเลยว่าเป็นเรื่องราวของสุนัข และเมื่อพิจารณาดูให้ละเอียดก็พบว่า ธงได้รับความสะท้อนใจจากสุนัขข้างถนน ซึ่งมีอยู่มากมายในกรุงเทพฯ และในอีกหลายๆ จังหวัดจนกลายเป็นสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะแบบไทยๆ พวกสุนัขจรจัดเหล่านี้มักจะอยู่รวมกันเป็นฝูงๆ เป็นสังคมของมันเองตามถนน ตรอก ซอกซอย และที่มีอยู่มากที่สุดคือตามวัดต่างๆ เมื่อย้อนกลับมามองจิตรกรรมของธงในมุมมอง “ตัวตน” แล้วก็จะจางแจ้งยิ่งขึ้นว่า ซึ่งตัวตนมีหลายลักษณะและหลายระดับ ตัวตนที่เป็นรูปธรรมก็คือ “Self Portrait” ที่ไม่อาจปฏิเสธการมีอยู่...เป็นอยู่ของตัวตนที่มองเห็นได้สัมผัสได้ทางกายภาพ และตัวตนที่เป็นนามธรรมนั้นคลุมเครือแล้วแต่ปัจเจกนิยมชัดว่านี่ คือ ตัวตน ผลงานชุดไหน ขึ้นไหน มีแบบอย่างเฉพาะมีเรื่องราวเนื้อหาเฉพาะเพียงแต่ว่าแบบอย่างตั้งแต่ยุคหลังสมัยใหม่ (Post Modernism) เป็นต้นมา ศิลปินส่วนใหญ่มิได้ยึดถือไว้ตายตัวว่านี่คือตัวตนของตนที่แน่นอนชัด แต่แปรเปลี่ยนไปตามแนวความคิด อารมณ์-ความรู้สึก ตลอดจนเทคนิคและการเลือกใช้วัสดุให้เหมาะสมสอดคล้องซึ่งจะช่วยยกระดับความสัมฤทธิ์ผลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นๆ

สมัยที่ธงสร้างสรรค์จิตรกรรมชุดวิทยานิพนธ์ระดับศิลปมหาบัณฑิต ธงได้เลือกเรื่องราวของวัตถุที่ไร้สาระ ไร้คุณค่า ไร้ความงามอย่างที่สุด วัตถุนี้ปราศจากคุณค่า มูลค่าใดๆ ไม่ว่าจะมองในมุมไหน โดยเฉพาะจากมุมมองของสามัญชนทั่วไป จากชุดกองขยะประมาณปี2001จนถึงชุดสุนัขข้างถนนในปัจจุบัน 2014 ธงเลือกนำเอาเรื่องที่สาธารณะชนทั่วไปมองข้าม ศิลปินทั่วไปไม่เห็นความงาม ความดี หรือ คุณค่าใดๆ ทำไม หรือเพื่ออะไร ซึ่งมองเห็นสาระอะไรในสิ่งไร้สาระ ธงมองเห็นความดีอะไรในสิ่งที่ไร้ความดี คำตอบง่ายสั้นๆคือ ธงเห็นถึง “ความจริง” แท้ในระดับปรมาตมจะความจริงอันสูงสุด นั่นคือ ขยะก็คือวัตถุ วัตถุก็คือสาร ซึ่งมีสภาวะการดำรงอยู่ไม่แตกต่างกัน เพียงแต่ว่ามนุษย์มาปรุงแต่งแบ่งแยกที่นี้สวย นั้นน่าเกลียด นี่หอม นั้นเหม็น นี่ดี นั้นไม่ดี หรือมองในมุมมองสามัญวัตถุตามข้อเท็จจริงว่า ขยะเป็นเศษอาหาร คือ หมู ไก่ ปลา ผัก ผลไม้ ตลอดจนวัสดุหลากหลายชนิดทั้งผ้า กระดาษ พลาสติก สังกะสี เหล็ก มุมมองสุดท้ายที่สำคัญที่สุด สำหรับศิลปินทัศนศิลป์ทุกคน คือ การเห็นเป็นภาษาภาพอันเป็นภาษาเฉพาะ และเป็นภาษาสากลแห่งการสื่อสารจากใจศิลปินผู้สร้างสู่สาธารณะชนผู้ดูตัวอักษรของภาษานี้ก็คือ จุด เส้น สี แสงเงา พื้นผิว ตลอดจนรูปทรง และพื้นที่ว่าง อันเป็นผลลัพธ์จากการประกอบกันของอักษรเหล่านี้ ความจริง ความงาม ความดีจึงเกิดขึ้นเป็นที่ประจักษ์แจ้งได้

การสร้างสรรค คือการสร้างสิ่งใหม่ เรื่องใหม่ ความงามแบบใหม่ที่ยังไม่เคยมีศิลปินผู้ใดทำมาก่อน การที่ธงนำขยะมาจัดเป็นแบบหุ่นนิ่งก็ด้วยเหตุที่ว่ายังไม่มีศิลปินผู้ใดทำมาก่อน ประกอบเรื่องราวที่ไร้คุณค่า ไร้ความงามเป็นสิ่งที่ทำหาย ถ้าศิลปินมีความสามารถกลับสิ่งที่ไร้ค่าให้มีคุณค่าสูงได้ย่อมเป็นการสร้างสรรค์อย่างปราศจากข้อสงสัย จิตรกรรมในชุดสุนัขก็เช่นเดียวกันที่ธงใช้วิธีคิดแบบเดียวกับชุดกองขยะ คือการกลับคุณค่า จากเรื่องราวของสุนัขข้างถนน ที่มีโชสั่วร้าย เป็นสุนัขสายพันธุ์ มีความงาม ความน่ารัก ราคาแพง แต่ให้ความสะท้อนใจ จากความจริงที่สุนัขทุกตัวมีสัญชาตญาณในการเอาชีวิตรอด แร่งสะท้อนใจที่ได้รับโดยตรงนี้ทรงพลังสูงยิ่ง นี่คือเหตุปัจจัยแห่งการสร้างสรรคศิลปะที่ยังไม่เคยพ่ายยุคหรือล้าสมัยเลย การสร้างจิตรกรรมด้วยอารมณ์ความรู้สึกแสดงออกมาจากใจเป็นกระบวนการที่เป็นธรรมชาติของการสร้างสรรคศิลปะที่ยังไม่เคยพ่ายยุคหรือล้าสมัยเลย การสร้างหรือจุดมุ่งหมายใดๆและด้วยอารมณ์สะท้อนใจนี้เองที่ทำให้สุนัขจรจัดของธงมีชีวิต มีความเป็นจริง มีความทุกข์ ความเจ็บปวด หิวโหย หวาดระแวง และเชื่อมโยงให้เรารู้สึกไปถึงผู้คนผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในสภาวะที่ใกล้เคียงกันอีกด้วย

The Howl : a social commentary

By Professor Emeritus IthipolTangchaloke

It was said that creating art is a self searching process. If an artist can find himself and express it out that implies quality. As Jackson Pollock, a leading American artist said “Painting is a state of being....Painting is self-discovery. Every good artist paints what he is.” First important quality of the self is originality, different, not similar to any other. It has unique individual character like our face and body. Especially when we look deeper into the heart at the level of emotion and spirit, the clearer the self will show its unique character and each artist is different from another. The difference is not just in the stylistic representations which is only skin deep. A good example to illustrate the point is a solo exhibition many years ago by Jakkraphan Vilasinikul with the title of “Self Portrait”. In the exhibition the artist did not have even one single “self portrait” but clearly show the true self of an artist which are his works that had been extracted from the brain, spirit, emotions and deepest feelings. Self portrait is not only just the external likeness.

In the case of Thong Udompol solo exhibition with the title of “The Howl. A social commentary” It is clearly a story about dogs. On a closer investigation we can see that Thong was moved by stray dogs that are everywhere in Bangkok and in other provinces and they have become a characteristic part of Thai environment. They can be found in groups, have their own community living on the main roads, small lanes and mostly in the temples. When looking at Thong’s paintings in term of “self” it is apparent that the self has many characters and layers. There is the existentialself, the “self portrait” which is undeniable, tangible physical self and the vague abstract self depending on the individualism in each series and work. It’s just that from post modernism most artists do not seriously keep “one” self throughout their life. It changes according to concepts, feeling-emotion, techniques and chosen materials to raise the efficiency and outcome closer to perfection.

When Thong was doing his MA art thesis, he had chosen the story of useless, worthless, ugly, with no value whatsoever things from all perspectives especially in the view of common people. From the garbage series of the year 2001 to stray dogs now in 2014, he has chosen the subject that the public ignore, most artists do not appreciate the goodness or would not give it a value. The question is why, or what for. What content did he see in these useless things, what goodness did he see in this trash. The short easy answer is Thong saw “the truth” at the ultimate level. That is trash is an object. Objects are substances. They exist indifferent to human’s opinion of what is ugly, fragrant, smelly, good, bad or from the common materialistic perspective that they are left over pieces of pork, chicken, fish, vegetable, fruits, to other materials such as cloths, paper, plastic, zinc or iron. The last and most important way of seeing for all visual artists is to see the distinctive visual language and the universal medium to communicate from the heart of artists to the heart of the public viewers. The language is point, line, colors, chiaroscuro, textures to forms and space. Through the composition of these visual alphabets will the truth, aesthetics and goodness made visible.

Creativity is creating new thing, new story, new aesthetics which have not been done by any other artists. When Thong used garbage pile as his still life subject it had never been done, coupled with the worthlessness as a subject and non beauty was a very challenging thing. When artist has the ability to turn worthless stuff into something valuable he is undoubtedly being creative. Thong used the same strategy he used with the garbage series in the dog painting series. He had given the value to the abandoned dogs. They are not pet degree pampered dogs that are beautiful, cute nor expensive but they touched you in the fact that all dogs have a survival instinct. The direct perception is powerfully moving. This is the origin of artistic creation that has never been out of date. Painting sincerely created from dept of feelings is a natural process of art making that does not need to refer to any intellectual concepts or goals. This moving emotion makes Thong’s stray dogs alive and real. They suffer pain, hunger, distrustful and link the viewers to think about underprivileged people in the similar situation.

ศิลปินต่างก็มีแนวคิดในการสร้างงานศิลปะที่มีความแตกต่างกันออกไปตามความรู้สึกที่เข้ามาปะทะอารมณ์ การสร้างสรรค์งานศิลป์ จึงมีหลากหลายรูปแบบความคิด ธรรมชาติ สิ่งสวยงาม คน สัตว์ สิ่งของ ความคิดฝัน ความจริงและเหนือจริง รูปธรรมนามธรรม จินตนาการของศิลปินไม่มีสิ้นสุด

ธง อุดมผล เป็นครูอาจารย์และศิลปิน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ (เพาะช่าง) ที่มีผลงานต่อเนื่องด้วยเรื่องราวของสุนัขมากกว่า 10 ปี และพัฒนามาถึงปัจจุบัน ที่เอาความสะเทือนอารมณ์ ความเจ็บปวดต่อการกระทำทารุณของมนุษย์ในปัจจุบัน มาสะท้อนในรูปแบบของงานจิตรกรรมขนาดใหญ่ อารมณ์ ความเหี้ยมโหด ต่างกับศิลปินในอดีตของแม็กซิกัน Rufino Tamayo ที่นำเสนอความดุร้ายของสุนัข ในงานภาพเขียนสมัยใหม่ อันเป็นที่ยอมรับกันในโลกศิลปะ และก็มีศิลปินอีกหลายคนพัฒนาผลงานจาก Tamayo ในรูปแบบแตกต่างกัน หากย้อนลงไปในอดีต สมัยกรีก โรมัน อียิปต์ สุนัขก็เป็นเรื่องราวถูกนำเสนอในรูปแบบแตกต่างกัน แต่ผลงานของธง ใช้ความอัดอัด ความเจ็บปวด เสียงก้องร้องของสุนัขที่ถูกจับทารุณมาเป็นสื่อที่มีความแตกต่างออกไป ธง ได้พัฒนางานมาถึงอีกจุดหนึ่ง ที่มีลักษณะเป็นตัวของตัวเองได้แล้ว ในอนาคต ธง อาจจะไม่ต้องการกายวิภาคของสุนัขให้ลดลงมาเหลือแต่ “เสียงและความเจ็บปวด” และปล่อยให้คนได้คิดเองว่า ความเจ็บปวดเป็นเสียงของอะไร โดยถอยห่างจากกายวิภาค ก็จะเป็นงานที่หลุดจากภาพประกอบ เหลือเพียงเสียงและความเจ็บปวดเป็นนามธรรมต่อไป

กมล ทัศนัญชลี
ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ 2540

Rama IX Art Museum Foundation

Artists have different creative concepts according to the reactions of their feelings to what touched them emotionally. Creative art works therefore are endlessly vary, nature, beautiful things, objects, fantasies, reality and surreal, plasticity, abstraction. Artists' imaginations are limitless.

Thong Udampol is an art teacher and artist at Rajamangala University of Technology Rattanakosin (Poh Chang) that has been continuously working on the subject of dogs for more than 10 years. His works display the hurtful feelings for the plight of dogs that are victims of human's cruelty in the present day. They are represented in the form of large scale paintings. The ruthlessness is different from the work of Rufino Tamayo, a very much admired contemporary Mexican artist that presented the fierceness of dogs. There are other artists that had evolved their works from Tamayo in different ways. Further back in time, during the time of Greek, Roman and Egypt dog is a subject that was represented in various forms. The work by Thong uses the frustration, torment, painful howls of suffering dogs to communicate something different. Thong had developed his work to a point where it has an individual character. In the future he might not need the anatomy of dogs. The work could be reduced to "sounds and pain" and let the imaginations of the viewer guess where the painful cries came from independent of anatomical form. It will finally escape from the illustrative to the realm of abstract sounds and pain.

KAMOL TASSANANCHALEE
National Thai Artist, 1997

โครงการเรื่อง : เสียงเห่าหอน สะท้อนสังคม

ความเป็นมา

ในอดีต เรื่องราวของสุนัขถูกนำเสนอเรื่องราวผ่านผลงานศิลปะแขนงต่างๆ เช่น งานภาพเขียนสีโบราณบนผนังถ้ำที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ได้ใช้สุนัขเป็นสัตว์เลี้ยง เป็นสื่อกลางระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า สะท้อนความเชื่อโชครางความอุดมสมบูรณ์ หรือ รูปประติมากรรมที่แทนค่าเป็นเทพเจ้าภายใต้ความเชื่อความศรัทธา หรือ ภาพเชิงสัญลักษณ์ในงานเครื่องใช้ไม้สอย เครื่องประดับตกแต่ง จากภาพที่ปรากฏมักจะเป็นการแสดงความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างสุนัขและมนุษย์เสมอ ในแต่ละยุคสมัย

“สุนัข”เป็นสัญลักษณ์แห่งความซื่อสัตย์ สุนัขกับสังคมไทย คนมักนิยมเลี้ยงสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงในครอบครัวมาเนิ่นนาน เช่น ความเป็นเพื่อนคลายเหงา ให้ความรักแก่กันและกัน การดูแลด้วยความรัก ความผูกพันเหมือนสมาชิกคนสำคัญในครอบครัว เป็นมิตรภาพที่เป็นสากล สามารถเกิดขึ้นกับทุกชนชาติที่มีจิตใจอ่อนโยนและเอื้ออาทรต่อสัตว์ ส่วนสุนัขในสังคมไทย มีความเฉลียวฉลาดเอาตัวรอดได้ในสังคม และการถ่ายทอดพฤติกรรมจากเจ้าของสู่พฤติกรรมของสุนัข เช่น คนไทยมักมีนิสัยรักอิสระ ความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ค่อยมีวินัย ซึ่งสุนัขไทยที่เลี้ยงมักสะท้อนนิสัยและพฤติกรรมของคนไทยด้วย ดังนั้น อาจเป็นการสันนิษฐานถึงที่มาของ ปัญหาสุนัขเร่ร่อน สุนัขถูกทิ้ง ถูกทารุณอย่างโหดร้าย หรืออาจเป็นที่ระบายอารมณ์ มองดูเหมือนเป็นสิ่งมีชีวิตที่ไร้ค่าในสังคม หรือโหดร้ายกว่านั้นพฤติกรรมการนิยมบริโภคเนื้อสุนัขของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้มีการค้าและการลักลอบนำออกไปเพื่อขาย ซึ่งเป็นเรื่องราวที่สะท้อนความรู้สึกสะเทือนใจและน่าเวทนาเป็นอย่างยิ่ง

จากการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมภายใต้รูปแบบและแนวคิดที่เกิดขึ้น จากประสบการณ์ การรับรู้ สู่สภาพการณ์ต่างๆในสังคมปัจจุบัน ด้านพฤติกรรม ด้านศีลธรรม และประเด็นปัญหาที่มนุษย์เป็นผู้กระทำให้เกิดขึ้นในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นสภาวะวิกฤตที่กระทบต่อสังคมไทยทั้งในแง่ความมั่นคงทางจิตใจ และความสะเทือนใจ แก่ข้าพเจ้า โดยข้าพเจ้าได้นำเสนอเนื้อหาเรื่องราวของฝูงสุนัข (หมา) ที่ถูกระทำโดยมนุษย์ในสังคม ฝูงสุนัขเหล่านั้นกำลังประสบชะตากรรมอันเลวร้าย อาจเปรียบได้กับทุกชีวิตที่ตกอยู่ในสถานการณ์ การดิ้นรนและต้องการต่อสู้กับวิกฤตการณ์แห่งชีวิตไปด้วยกัน

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เพื่อสะท้อนภาพแห่งความรู้สึก ความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ความสลดหดหู่และความสะเทือนใจกับการกระทำอันโหดร้ายและทารุณที่มนุษย์มีต่อสุนัข ซึ่ง“สุนัข”คือ สิ่งมีชีวิตเล็กๆ ที่บริสุทธิ์ และเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ต่อมนุษย์ ด้วยการวาด การระบาย การขีดขีด แสดงอารมณ์ความอัดอั้น ความกดดันจากภายในสู่ภายนอก เป็นเสียงเห่าหอนที่เกิดขึ้นในภาพจิตรกรรมซึ่งยากที่จะได้ยินเพื่อบอกเล่าเรื่องในสังคมปัจจุบัน

วัตถุประสงค์โครงการ

- 1. เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกหดหู่สะเทือนใจในสภาพปัญหาสังคม
- 2. เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกและสะท้อนคุณค่าของทุกชีวิตในสังคม
- 3. เพื่อพัฒนาการและเผยแพร่ผลงานศิลปะร่วมสมัยด้านจิตรกรรมสู่สังคม
- 4. เพื่อให้ผลงานศิลปะมีส่วนได้ช่วยเหลือคุณภาพชีวิตแก่สุนัขที่ถูกทอดทิ้ง

The Howl : a social commentary

Background

In the past dogs was the subject that is presented in diverse forms of art such as prehistoric cave paintings showing men using dogs as the medium between men and gods, portraying the fertility rites or sculptures representing deities in some believes, decorative symbols on utilities, accessories etc. These pictures usually demonstrate the good relationship between dog and men in every era.

Dog is a symbol of loyalty. In Thai society dogs are favourite household pet since long ago as friend and companion. The reciprocal love is a universal friendship shown by loving care and attachment to them as an important member of the family. The bond can happen to every nationality that has tenderness in their hearts. Dogs in Thailand are intelligent at surviving in the Thai environments. They can assimilate the bahaviours of their owners such as freedom loving, individualistic and carefree attitude to rules and regulations, reflecting the habits of Thai people. Therefore it could be guessed where the origin of problems of stray dogs, abandoned dogs, dogs as object of cruelty and dogs being viewed as a worthless living thing in the society came from. Worse is the dog meat consumption in the neighboring countries which had created the demand for dog smuggling. The story portrays a heart wrenching tragedy pitiful to behold.

The creation of this painting series had its form and conception from the apprehended experience to the present condition in the area of behavior and morality of the society. Problems caused directly or indirectly by men are in critical condition and have an impact on Thai society created the inspiration and touched me deeply. By which, I have presented the story of groups of dogs that are the victims of human in the society. These dogs are experiencing a cruel fate comparable to all lives in the struggling for survival and with them, are facing life’s critical situations.

The Creative Concept

I was inspired to create paintings to reflect the picture of painful emotions, the suffering caused by events happening in the society of human cruelty to dogs. Dogs that are small creations, pure and human’s loyal friend. By drawing, painting and scratching technique, my smoldered emotions were expressed to the outside. It is the howling that happens in the painting, not easy to hear, telling a story of present day society.

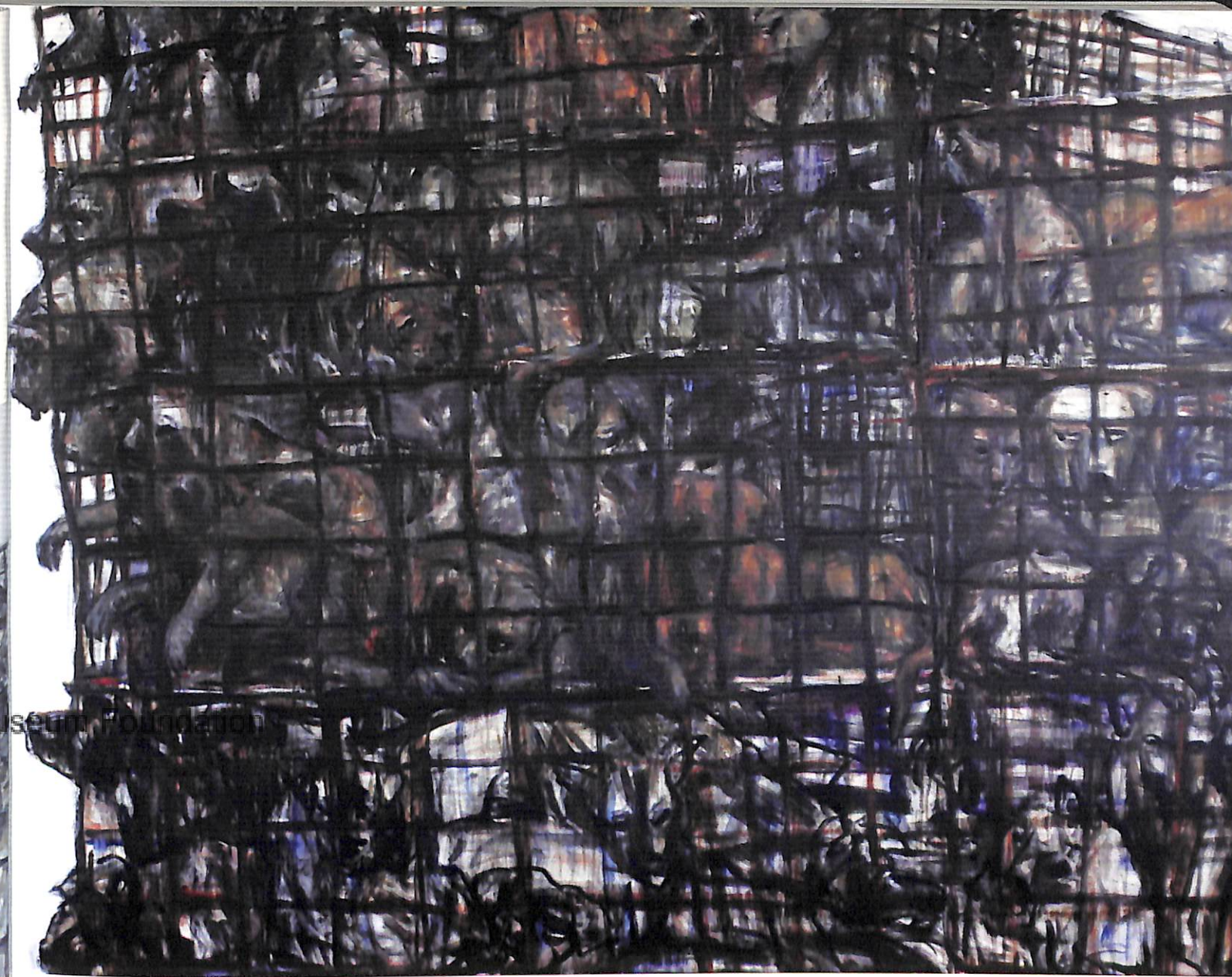
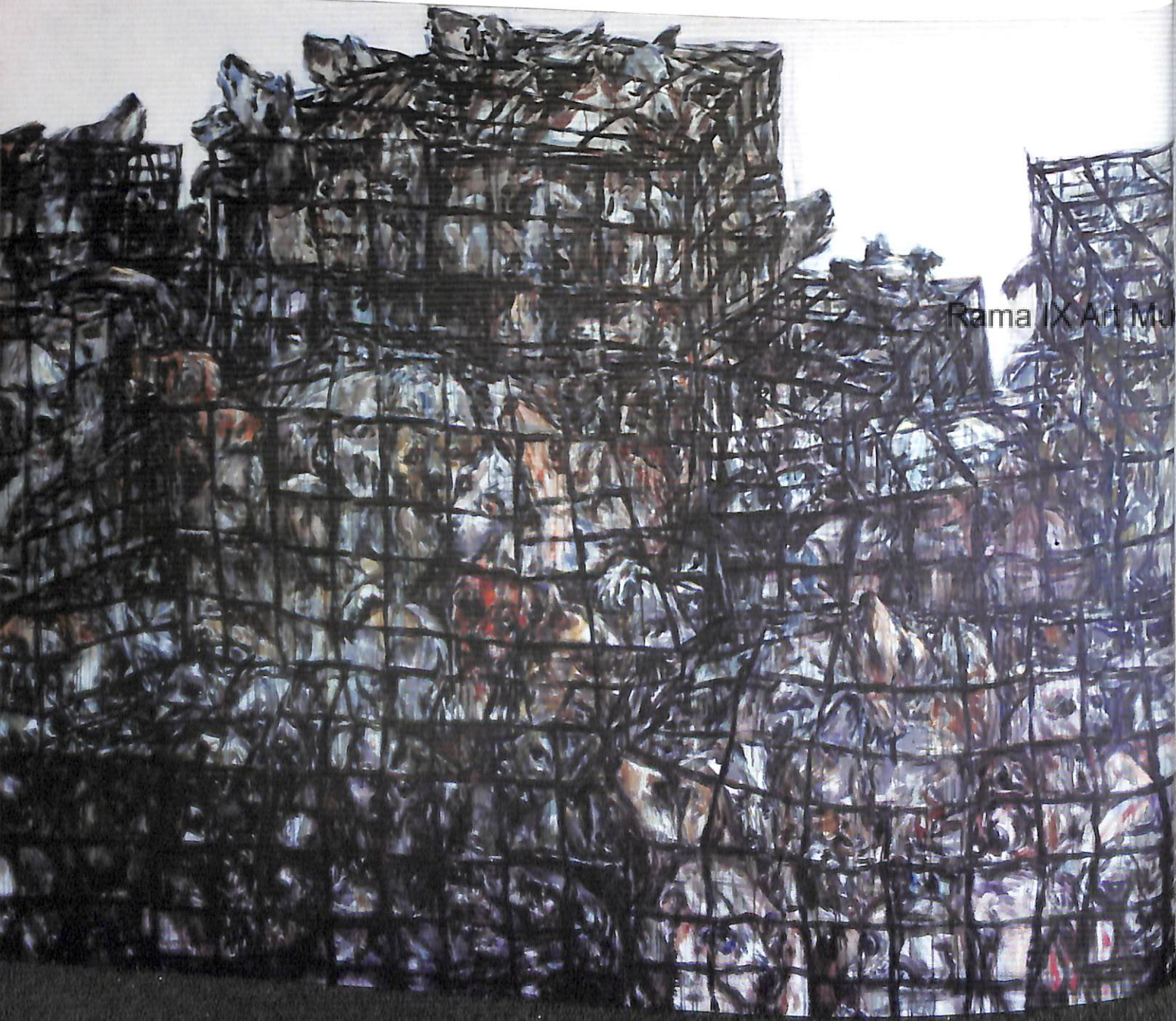
Project Objective

- 1. To relay the depressed feeling about the social problem.
- 2. To make the awareness that every life in the society is valuable.
- 3. For the development and propagation of contemporary painting to the public.
- 4. For art to help improving the living conditions of abandoned dogs.

Barking and Moaning ..No.1

Oil on canvas

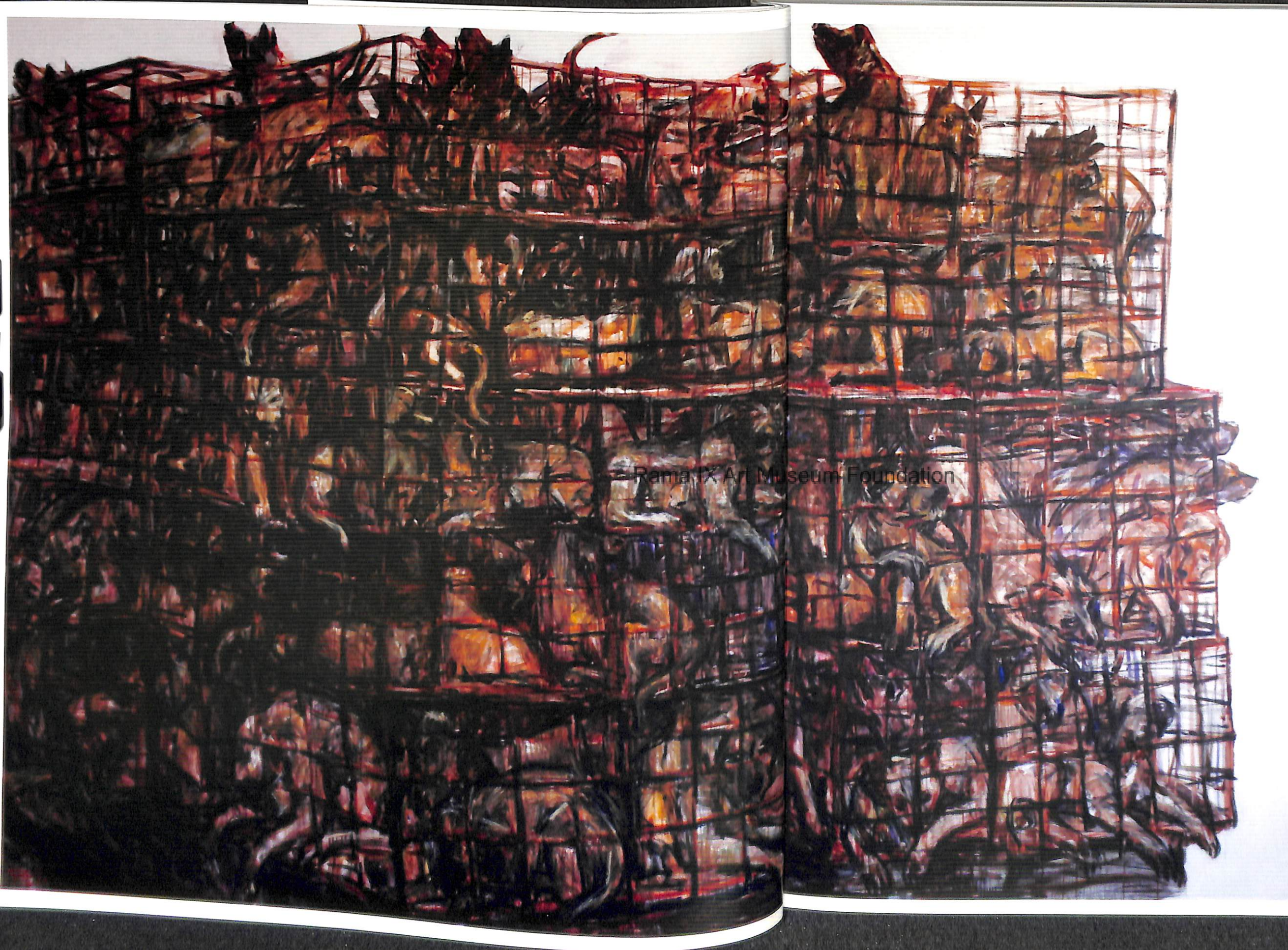
150 x 200 cm.

Barking and Moaning ..No.2

Oil on canvas

150 x 200 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Barking and Moaning ..No.3

Oil on canvas

190 x 300 cm.

Barking and Moaning ..No.4
Oil on canvas
150 x 200 cm.

Barking and Moaning ..No.5 Oil on canvas 200 x 150 cm.